

17 Δεκεμβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 23 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 462/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεσιτότητα — Η περί-
πτωση της κατάσχεσης οχήματος δυνάμει του Άρθρου 83(2)(γ) του Ν.
82/67 και του Άρθρου 170(1) του ιδίου Νόμου — Υιοθέτηση των πο-
ρισμάτων της **Αριστοτέλους κ.ά. ν. Δημοκρατίας** — Η κατάσχεση μη
εκτελεστή.

5

Οι αιτητές προσέβαλαν την πράξη κατασχέσεως οχήματός τους
που παρανόμως ανευρέθη εκτός της αποθήκης αποταμίευσης όπου
έπρεπε να βρίσκεται.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προ-
σφυγή, αποφάσισε ότι:

Με την ένστασή τους οι καθ' ων η αίτηση εγείρουν προδικαστικό
θέμα υποβάλλοντας ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αποτελεί εκτελε-
στή διοικητική πράξη μέσα στην έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγ-
ματος και δεν υπόκειται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Ανωτάτου Δι-
καστηρίου. Οι καθ' ων η αίτηση βασίζουν την ένσταση αυτή στην
απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Αριστο-
τέλους και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**.

15

20

Οι αιτητές στην παρούσα υπόθεση καλούν το Δικαστήριο να δε-
χθεί τη θέση ότι η παρούσα περίπτωση διαφοροποιείται από εκείνη
στην πιο πάνω υπόθεση της Ολομέλειας, για το λόγο ότι οι αιτητές

5 ήταν αθώοι οποιασδήποτε παράνομης πράξης και ως εκ τούτου δεν
θα μπορούσαν να αμφισβητήσουν τη δήμευση ή να λάβουν μέρος σε
ποινική διαδικασία που θα ακολουθούσε, γιατί δεν επρόκειτο να γίνει
10 οποιαδήποτε ποινική διαδικασία εναντίον τους. Επισημαίνεται ότι η
θέση της Ολομέλειας στην απόφαση **Αριστοτέλους** (πιο πάνω) δεν
εξαρτά τη φύση της κατάσχεσης ως μη αποτελούσας εκτελεστή διοι-
κητική πράξη από τα γεγονότα που περιβάλλουν την κάθε υπόθεση.
Εξ άλλου σίγουρα θα υπάρχουν άλλες διαδικασίες με τις οποίες θα
15 μπορούσαν οι αιτητές να διεκδικήσουν το όχημά τους αλλά δεν επα-
φίεται στο Δικαστήριο να υποδείξει με ποιους τρόπους τούτο μπορεί
να γίνει.

15 Εν όψει των πιο πάνω το δικαστήριο κατέληξε ότι η κατάσχεση
του οχήματος των αιτητών δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

20 *Αριστοτέλους και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 279.*

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήμα-
τος Τελωνείων, με την οποία αποφάσισε να κατάσχει ένα αυτοκί-
νητο Mercedes περιουσία των Αιτητών.

Γ. Μιχαηλίδης, για τους Αιτητές.

30 *Α. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η
αίτηση.*

Cur. adv. vult.

35 **ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.:** Η προσφυγή των αιτητών στρέφεται εναντίον
απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων και/ή του Ανώ-
τερου Τελώνη Λεμεσού να κατάσχει ένα αυτοκίνητο Mercedes
190E με αγγλικούς αριθμούς εγγραφής H993HDU, περιουσία των
40 αιτητών και/ή εναντίον της απόφασης ότι το πιο πάνω αυτοκίνη-
το υπόκειται σε δήμευση, υποβάλλοντας ότι η απόφαση είναι άκυ-
ρη και στερημένη οποιοδήποτε αποτελέσματος.

Οι νομικοί λόγοι στους οποίους βασίζουν την αίτησή τους εί-
ναι υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας, πλάνη περί τα πράγματα και

το Νόμο, παράβαση των διατάξεων του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 82/67, άρθρα 71-83 και αντισυνταγματικότητα της απόφασης ως αντικείμενης προς το Άρθρο 23 του Συντάγματος.

5

Το εν λόγω αυτοκίνητο εναποτέθηκε στη γενική αποθήκη αποταμίευσης του Τελωνείου. Το τιμολόγιο αγοράς του πιο πάνω αυτοκινήτου είχε εκδοθεί στο όνομα της Maxwell Motor Co. Ltd. Το διατακτικό παραλαβής εκδόθηκε στο όνομα της πιο πάνω εταιρείας με εντολή της να παραδοθεί στην Ελληνική Τράπεζα, δηλαδή 10
τους αιτητές. Οι αιτητές στις 6.2.95, με κοινοποίηση στο Τελωνείο Λεμεσού, έστειλαν επιστολή στον Αστυνομικό Διευθυντή Λεμεσού, στην οποία ανέφεραν ότι το πιο πάνω αυτοκίνητο κυκλοφορούσε χωρίς τη συγκατάθεσή τους. Στις 6.2.95 διαπιστώθηκε ότι το αυτοκίνητο δεν ήταν αποθηκευμένο στην αποθήκη αποταμίευσης του 15
Τελωνείου Λεμεσού. Από έρευνες που ακολούθησαν διαπιστώθηκε ότι το αυτοκίνητο είχε μετακινηθεί παράνομα και, στις 22.2.95, το αυτοκίνητο κατασχέθηκε από την κατοχή του Ανδρέα Αρέστη, διευθυντή της εταιρείας Maxwell Motor Co. Ltd. Οι αιτητές με 20
επιστολή τους ζήτησαν την επιστροφή του αυτοκινήτου αλλά ο Ανώτερος Τελώνης Λεμεσού στις 15.3.95 τους πληροφόρησε ότι η κατάσχεση σύμφωνα με την ως τότε διαμορφωθείσα νομολογία ήταν εκτελεστή διοικητική πράξη και μπορούσαν να αμφισβητήσουν τη νομιμότητά της με προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο.

25

Με την ένστασή τους οι καθ' ων η αίτηση εγείρουν προδικαστικό θέμα υποβάλλοντας ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη μέσα στην έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος και δεν υπόκειται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Οι καθ' ων η αίτηση βασίζουν την ένσταση 30
αυτή στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Αριστοτέλους και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1995) 3 Α.Α.Δ. 279.

Με βάση τις διατάξεις του άρθρου 83(2)(γ) του Νόμου 82/67 35
“οσάκις εμπορεύματα εναποτεθέντα εν τινι ιδιωτική ή δημόσια αποθήκη αποταμιεύσεως μεταφερθώσιν εξ αυτής παρανόμως ή παρανόμως φορτούνται εις πλοίον, αεροσκάφος ή όχημα προς μεταφοράν ή εξαγωγήν ή χρήσιν αυτών ως εφοδίων ή τα εμπορεύματα αυτά υπόκεινται εις δήμευσιν”. Περαιτέρω, το άρθρο 40
170(1) του ίδιου Νόμου προνοεί ότι: “Παν ότι υπόκειται εις δήμευσιν δυνάμει του Περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου δυνατό να κατασχεθεί ή κατακρατηθεί υπό παντός λειτουργού ή αστυνομικού”.

Το Ανώτατο Δικαστήριο στην πιο πάνω απόφαση αφού εξετάζει τη διαδικασία προς έκδοση δικαστικής απόφασης επί του θέματος της δήμευσης, την οποία το Άρθρο 176 χαρακτηρίζει ως “τελωνειακή δίωξη” και αφού αναλύει το όλο θέμα και τη μέχρι τότε υπάρχουσα νομολογία καταλήγει ως εξής στις σελ. 289-290 της απόφασης:

“Για τους λόγους που παραθέσαμε κρίνουμε πως, στο πλαίσιο του πλέγματος των διατάξεων του Νόμου 82/67, η κατάσχεση δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν υπόκειται σε αναθεωρητικό έλεγχο δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος. Είναι γεγονός ότι η κατάσχεση αφ’ εαυτής στερεί την κατοχή του εμπορεύματος που κατάσχετα αλλά δεν είναι εξ αυτού του λόγου εκτελεστή διοικητική πράξη ενόψει της άρρηκτης σύνδεσής της προς τη δικαστική διαδικασία που προνοείται. Οι υποθέσεις *Phedias Kyriakides v. Republic* 1 R.S.C.C. 66, και *Charilaos Xenophontos v. Republic* 2 R.S.C.C. 89 είναι σχετικές. Οι προσφυγές στην έκταση που προσβάλλουν κατάσχεση που έγινε, θα απορριφθούν ως απαράδεκτες.”

Οι αιτητές στην παρούσα υπόθεση καλούν το Δικαστήριο να δεχθεί τη θέση ότι η παρούσα περίπτωση διαφοροποιείται από εκείνη στην πιο πάνω υπόθεση της Ολομέλειας, για το λόγο ότι οι αιτητές ήταν αθώοι οποιασδήποτε παράνομης πράξης και ως εκ τούτου δεν θα μπορούσαν να αμφισβητήσουν τη δήμευση ή να λάβουν μέρος σε ποινική διαδικασία που θα ακολουθούσε, γιατί δεν επρόκειτο να γίνει οποιαδήποτε ποινική διαδικασία εναντίον τους. Επισημαίνω ότι η θέση της Ολομέλειας στην απόφαση *Αριστοτέλους* (πιο πάνω) δεν εξαρτά τη φύση της κατάσχεσης ως μη αποτελούσας εκτελεστή διοικητική πράξη από τα γεγονότα που περιβάλλουν την κάθε υπόθεση. Εξ άλλου σίγουρα θα υπάρχουν άλλες διαδικασίες με τις οποίες θα μπορούσαν οι αιτητές να διεκδικήσουν το όχημά τους αλλά δεν επαφίεται στο Δικαστήριο να υποδείξει με ποιους τρόπους τούτο μπορεί να γίνει.

Εν όψει των πιο πάνω καταλήγω ότι η κατάσχεση του οχήματος των αιτητών δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη και ως εκ τούτου η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος των αιτητών.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.